

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 76Ek/853/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120305766
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6120305766.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Y. X. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, XXX XX F., zast. Y. E. Y., advokát so sídlom C. 2, XXX XX F., proti povinnému: E. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXXX/XXB, XXX XX F., zast. Advokátskou kanceláriou DEDÁK & Partners, s. r. o., so sídlom Suché mýto 1, 811 03 Bratislava, IČO: 50 735 764, o vymoženie 200.000,- Eur s príslušenstvom, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 76Ek/853/2020 zo dňa 12.07.2021, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného v časti týkajúcej sa zastavenia exekúcie z dôvodu, že uznesenie o neodkladnom opatrení, vydané Krajským súdom v Bratislave, sp. zn. 6Co/151/2020 zo dňa 23.11.2020, má brániť vymáhateľnosti exekučného titulu, **z a m i e t a**.

II. Súd exekučné konanie vo zvyšnej časti **p r e r u š u j e** do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Bratislava IV, sp. zn. 18C/29/2020.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 25.05.2020 domáhal od povinného vymoženia 200.000,-Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - notárskej zápisnice, sp. zn. N 439/2017, Nz 10882/2017, NCRIs 11112/2017, napísanej notárom JUDr. Lucianou Rebrovou, so sídlom v Bratislave, na Notárskom úrade v Bratislave, Einsteinova 24, dňa 30.03.2017 (ďalej len „exekučný titul“). Dňa 25.03.2021 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, JUDr. Ivanovi Nestorovi, so sídlom exekútorského úradu Haburská 49/A, 821 01 Bratislava, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 327Ex 165/21.

2/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 12.07.2021 rozhodnutie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. V ňom uviedol, že povinný sa voči exekúcii bránil tvrdeniami o tom, že priebehu exekúcie bráni neodkladné opatrenie vydané Krajským súdom v Bratislave pod sp.zn. 6Co/151/2020 zo dňa 23.11.2020 (ďalej aj „Krajského súdu v Bratislave“). Ďalej považoval zmluvu o pôžičke, ktorá bola podkladom pre vydanie exekučného titulu, za absolútne neplatný právny úkon, keďže povinný nemal vôľu ju uzavrieť, v dôsledku čoho ide o simulovaný právny úkon. K prevodu finančných prostriedkov nikdy nedošlo a v čase jej uzavretia sa nachádzal na území Chorvátska. Oprávnený žiadal návrh na zastavenie exekúcie zamietnuť. Povinný pri podpise notárskej zápisnice uviedol, že mu je známy právny dôvod, predmet aj čas plnenia právneho záväzku - pôžičky, teda je zrejmé, že ju prijal a v prehlásení ktoré je prílohou notárskej zápisnice to potvrdila aj jeho manželka. Peňažné prostriedky boli povinnému poskytnuté, čo ten aj v samotnej notárskej zápisnici potvrdil, pričom prie notárskej zápisnici súd aplikuje prezumpciu jej pravdivosti. Oprávnený bol toho názoru, že návrh bol podaný dôvodne, v čase keď mu nebola žiadnym spôsobom zakázaná akákoľvek dispozícia exekučným titulom, pričom neodkladné opatrenie mu neukladá podať návrh na zastavenie prebiehajúcej exekúcie.

3/ Vyšší súdny úradník za použitia ustanovení § 61k ods. 1, 2, 3, 5, § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) posúdil návrh povinného ako návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom. Konštatoval, že povinný ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie nesplnil svoju povinnosť priznanú exekučným titulom, v dôsledku čoho bol návrh na vykonanie exekúcie podaný oprávneným dôvodne. Exekúcia je vedená na podklade exekučného titulu, na základe právneho úkonu - Zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 30.09.2012, obsahom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 200.000,- Eur. Termín splatnosti predmetného úveru bol v exekučnom titule vymedzený dňom 30.09.2017. Zároveň je v predmetnom exekučnom titule obsiahnuté aj vyhlásenie dlžníka, resp. povinného o uznaní svojho dlhu z titulu Zmluvy o pôžičke. Z ustanovenia § 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku vyplýva, že exekúciu možno vykonať na základe notárskej zápisnice, ktorá obsahuje uznanie určitého právneho záväzku. Takýmto právnym záväzkom môže byť uznanie peňažného dlhu, resp. peňažného záväzku. Vykonateľnosť notárskej zápisnice nastáva zásadne uplynutím času na dobrovoľné splnenie povinnosti na plnenie obsiahnuté v tejto zápisnici. Jej vykonateľnosť sa skúma rovnako ako pri vykonateľných rozhodnutiach podľa príslušných predpisov procesného práva, t.j. skúma sa formálna a materiálna stránka vykonateľnosti. V danom prípade formálna stránka spočíva v dodržaní formy notárskej zápisnice tak, ako je upravená v § 47 Notárskeho poriadku a materiálna stránka spočíva v dodržaní tých obsahových náležitostí, ktoré predpisuje § 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku. Aj v prípade obsahových náležitostí notárskej zápisnice ako exekučného titulu platí, že ak má byť vykonateľná, musia byť určené presným a nepochybným spôsobom, teda v tomto zmysle notárska zápisnica musí obsahovať presnú individualizáciu oprávneného a povinného, presné vymedzenie práv a povinností na plnenie, presný rozsah a obsah plnenia, atď.

4/ Obsahom notárskej zápisnice zo dňa 30.03.2017 je právny úkon - uznanie dlhu, ktorým sa rozumie jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi, že v čase uznania dlhu, dlh existoval. Veriteľ a dlžník v notárskej zápisnici vyhlásili, že v zmysle zmluvy bola pôžička dlžníkovi poskytnutá s úrokom vo výške 12 000 Eur a dlžník sa zaviazal veriteľovi vrátiť pôžičku najneskôr do 30.09.2017 prevodom na účet veriteľa, ktorý dlžníkovi oznámi v dostatočnom časovom predstihu a spolu s príslušnou časťou úrokov. Dlžník bol oprávnený pôžičku vrátiť aj pred dňom splatnosti. Dlžník v čl. II. notárskej zápisnice vyhlásil, že svoj dlh vo výške 200 000 Eur spolu s príslušenstvom voči veriteľovi uznáva čo do dôvodu a výšky a zaväzuje sa ho splatiť najneskôr do dňa splatnosti a to na účet veriteľa, ktorý bol v notárskej zápisnici konkretizovaný. Zároveň (dlžník) vyhlásil, že v prípade ak nesplatiť svoj dlh opísaný v tejto notárskej zápisnici riadne a včas v lehote a spôsobom opísaným v bode II. tejto notárskej zápisnice, výslovne súhlasí s jej vykonateľnosťou podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku (v súčasnosti § 45 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku). Ak má notárska zápisnica ako verejná listina mať účinok explicitného exekučného titulu, potom musí byť splnená požiadavka na to, aby v čase jej podpisovania „dlžníkom“ a zároveň vyjadrením súhlasu „dlžníka“ s jej vykonateľnosťou (t.j. aj nútenou exekúciou) reálne bola pôžička aj vyplatená. Zmluva o pôžičke je reálnym kontraktom, čo znamená, že k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Dokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne. V návrhu povinného na zastavenie exekúcie je zrejmá zmätočnosť, keď ten najskôr tvrdil, že zmluva o pôžičke bola uzatvorená „na oko“ a išlo o simulovaný právny úkon, pri ktorom ani povinnému neboli poskytnuté finančné prostriedky, pričom v ďalšej časti toho istého návrhu uviedol, že zmluvu o pôžičke vlastne ani nikdy nepodpísal, keďže sa po celý rok 2012 nachádzal na území Chorvátska. Notárska zápisnica je predovšetkým verejnou listinou, uzatvorenou medzi zmluvnými stranami pred notárom. To znamená, že ide o uzatvorenie verejnej listiny, kde sa aplikuje domnienka pravdivosti jej obsahu. Gramatickým výkladom vyhlásení v notárskej zápisnici možno dospieť k záveru, že pôžička bola v čase spisania notárskej zápisnice dlžníkovi v hotovosti poskytnutá (minulý čas). Tento čas konkretizoval oprávnený na deň 30.09.2012. Vyplatením sumy pôžičky tak bol zavŕšený kontraktačný mechanizmus zmluvy o pôžičke v zmysle ustanovenia § 657 OZ. Uvedené tvrdenie povinného o neprevzatí peňažných prostriedkov od oprávneného tak neobstojí. Zároveň dodal, že povinný môže stále podať návrh na všeobecný súd o určenie či pohľadávka oprávneného voči povinnému vyplývajúca z exekučného titulu existuje (čo ten aj urobil).

5/ Ďalším dôvodom na zastavenie exekúcie podľa tvrdenia povinného je skutočnosť, že Krajský súd v Bratislave pod sp.zn. 6Co/151/2020 zo dňa 23.11.2020 vydal neodkladné opatrenie, ktorým m.i. nariadil, aby sa oprávnený zdržal v predmetnej veci podania návrhu na vykonanie exekúcie. Krajský súd v Bratislave vo výroku I uviedol, že „zakazuje previesť, scudziť, zaťažiť pohľadávku žalovaného voči

žalobcovi zo Zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 30. 9. 2012 medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom v celkovej výške 212.000 eur. Žalovaný je povinný zdržať sa podania návrhu na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu a to Notárskej zápisnice zo dňa 30. 3. 2017 č. N 439/2017, Nz 10882/2017 a akéhokoľvek nakladania s touto Notárskou zápisnicou a nakladania s právami z nej vyplývajúcimi“. Uvedené rozhodnutie bolo vydané dňa 23.11.2020, pričom oprávnený si ho prevzal dňa 07.12.2020. Z gramatického výkladu výroku Krajského súdu vyplýva, že oprávnený nesmie podať po uvedenom dátume návrh na vykonanie exekúcie, avšak uvedené rozhodnutie nijakým spôsobom neupravuje, že v už vedených konaniach nie je možné pokračovať. Krajský súd v odôvodnení ani neuložil povinnosť oprávnenému, aby v prípade, ak už je vedené exekučné konanie, podal návrh na zastavenie exekúcie, pričom ani podanie návrhu na zastavenie exekúcie zo strany povinného nemôže mať za následok zastavenie prebiehajúcej exekúcie v zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/151/2020 zo dňa 23.11.2020. Predmetné exekučné konanie bolo na tunajšom súde začaté dňa 25.05.2020, t.j. pred vydaním vyššie uvedeného rozhodnutia, preto oprávnený ani nemohol konať v rozpore s výrokom rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, t.j. oprávnený sa nedopustil porušenia povinnosti uloženej mu súdnym rozhodnutím. Neodkladné opatrenie Krajského súdu v Bratislave, na ktoré sa odvoláva povinný, tak síce nariaďuje oprávnenému, aby sa zdržal takého konania, ktoré by m.i. mohlo do budúca viesť k podaniu návrhu na vykonanie exekúcie, avšak nijakým spôsobom neupravuje už prebiehajúce exekučné konania. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že oprávnený doručil súdu dňa 19.03.2021 opravu návrhu na vykonanie exekúcie, t.j. v čase, keď už vedel o neodkladnom opatrení vydanom Krajským súdom v Bratislave. Pritom samotné exekučné konanie nezačalo dňa 19.03.2021 ale začalo dňa 25.05.2020, keď oprávnený doručil súdu návrh na vykonanie exekúcie. Každý ďalší procesný úkon oprávneného, resp. súdu je naviazaný na moment začatia exekučného konania, čo znamená, že keď v momente začatia exekučného konania oprávnený nekonal v rozpore s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave (lebo v tom čase ešte nedošlo k jeho vydaniu) a samotné rozhodnutie neupravuje prebiehajúce exekučné konanie, oprávnený sa nasledujúcimi procesnými úkonmi nemohol dopustiť porušenia povinností vyplývajúcich z neodkladného opatrenia Krajského súdu v Bratislave.

6/ Vzhľadom na skutočnosť, že vyšší súdny úradník pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie nezistil žiadny z dôvodov na zastavenie exekúcie, v súlade s § 611 ods. 3 Exekučného poriadku ho v celom rozsahu zamietol. Nad rámec uvedeného dodal, že oprávnený doručil súdu dňa 20.05.2021 ďalšiu opravu väd návrhu, kde požiadal súd, aby exekúcia prebiehala aj na príslušenstvo pohľadávky (úrok a úrok z omeškania). Keďže exekúcia začala dňom doručenia poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi dňa 25.03.2021, po tomto dátume nie je možné návrh na vykonanie exekúcie dopĺňať o ďalšie príslušenstvo pohľadávky. Z uvedeného dôvodu preto vyšší súdny úradník považoval podanie oprávneného za nedôvodné. Pokiaľ oprávnený trvá na uplatnení príslušenstva pohľadávky môže podať nový návrh na vykonanie exekúcie vo zvyšnej časti (po odpadnutí prekážky v podobe neodkladného opatrenia Krajského súdu v Bratislave).

7/ Proti rozhodnutiu podal povinný sťažnosť z dôvodu, že súd sa nedostatočne vysporiadal s dôvodmi zastavenia exekúcie, ktoré uviedol vo svojom návrhu, a tiež so skutkovou situáciou. Za nesprávne a bez opory súčasnej úpravy Exekučného poriadku považoval tvrdenie súdu o tom, že pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania. Súd nesprávne pristúpil k rozhodovaniu len vo vzťahu k dôvodom na zastavenie exekúcie v čase začatia exekučného konania a ani sa nezaoberal všetkými relevantnými tvrdeniami povinného uvedenými v podanom návrhu.

8/ Poukázal na konanie vedené na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 18C/29/2020, v ktorom sa povinný domáha určenia, že pohľadávka oprávneného voči nemu zo Zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 30.09.2012, uznaná vo forme notárskej zápisnice zo dňa 30.03.2017, č. N 439/2017, Nz 10882/2017, neexistuje. Krajský súd v Bratislave v uvedenom konaní, uznesením zo dňa 23.11.2020, sp. zn. 6Co/151/2020-68, nariadil neodkladné opatrenie. Povinný považoval interpretáciu neodkladného opatrenia exekučným súdom za nesprávnu i vzhľadom k povinnosti exekučného súdu počas celej doby skúmať, či sú naplnené podmienky pre vedenie exekúcie a exekučného konania. Z výkladu výrokovej časti neodkladného opatrenia nesporne vyplýva, že oprávnený je povinný sa zdržať podania návrhu na vykonanie exekúcie a teda *expressis verbis* nie je oprávnený exekučné konanie na základe notárskej zápisnice viesť. Iný výklad by popieral akúkoľvek právnu istotu povinného a popieral by účinky samotného neodkladného opatrenia. Exekučný súd nevzal v úvahu ani skutočnosť, že v čase vydania poverenia exekútorovi už bolo neodkladné opatrenie vydané, teda neboli splnené

procesné podmienky na vydanie poverenia a vedenie samotnej exekúcie, pretože už právoplatnosťou neodkladného opatrenia stratil možnosť oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie a teda viesť voči nemu exekučné konanie podklade notárskej zápisnice. Argumentáciu povinného podporuje aj odôvodnenie neodkladného opatrenia Krajským súdom v Bratislave, ktorý konštatoval v bode 7, cit : Hrozba exekučného vymáhania predmetnej pohľadávky zo strany žalovaného na podklade exekučného titulu, ktorým je Notárska zápisnica z 30.3.2017 č. N439/2017, Nz 10882/2017 stále trvá, keďže žalovaný môže kedykoľvek podať návrh na vykonanie exekúcie na jej podklade. Za tohto stavu je dôvodné poskytnúť žalobcovi na čas konania vo veci samej, predmetom ktorého je určenie neexistencie predmetnej pohľadávky, dočasnú ochranu vo forme neodkladného opatrenia. Ak je žalovanému uložená povinnosť zdržať sa podaniu návrhu na vykonanie exekúcie, je nadbytočné ukladať žalovanému povinnosť podať návrh na zastavenie exekučného konania (návrh na začatie ktorého žalovaný nemôže podať)“. Krajský súd v Bratislave v čase svojho rozhodnutia nevedel (ani povinný nevedel), že oprávnený podal na súd návrh na začatie exekúcie. Neodkladným opatrením krajský súd poskytol ochranu povinnému až do rozhodnutia konania vo veci samej bez ohľadu na stav exekučného konania. Exekučný súd nevzal do úvahy a ani sa nezaoberal účelom, ktorý mal byť sledovaný vydaním neodkladného opatrenia. Exekučný súd preukázateľne odignoroval jeho samotné odôvodnenie a tým nerešpektoval rozhodnutie inštančne nadriadeného súdu, ktorý jasným a zrozumiteľným spôsobom uviedol, že je dôvodné poskytnúť žalobcovi na čas konania vo veci samej, predmetom ktorého je určenie neexistencie predmetnej pohľadávky, dočasnú ochranu vo forme neodkladného opatrenia.

9/ Exekučný súd vôbec nevzal do úvahy skutočnosť, že v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia je oprávnený povinný zdržať sa aj akéhokoľvek nakladania s notárskou zápisnicou ako aj nakladania s právami vyplývajúcimi z nej, pričom tento zákaz nie je časovo limitovaný. Za danej situácie, jeden súd poskytol povinnému ochranu pred vedením exekúcie do rozhodnutia o (ne)existencii samotnej pohľadávky, na strane druhej iný súd napriek tomu tvrdí, že vedenie exekúcie je dôvodné. Povinný síce disponuje právoplatným a vykonateľným neodkladným opatrením, ktoré mu poskytuje ochranu pred exekúciou, avšak táto exekúcia má byť podľa názoru exekučného súdu napriek tomu vedená a majetok povinného zexekvovaný, čím by vznikol nenávratný stav. Táto situácia vznikla v dôsledku nedôsledného postupu súdu, ktorý veľmi selektívne pracoval s informáciami nachádzajúcimi sa v súdnom spise, ale najmä v dôsledku nesprávneho právneho názoru súdu, čo vlastne je povinný v tomto konaní skúmať. Je zrejmé, že súd sa striktnie zamerlal len na čas podania návrhu na vykonanie exekúcie a nie na to, čo nastalo neskôr. Exekučný súd sa mal v uznesení vysporiadať so skutočnosťou, že Krajský súd v Bratislave v rámci neodkladného opatrenia (podľa názoru exekučného súdu) neupravil situáciu, že oprávnený už podal návrh na vykonanie exekúcie a mal rozhodnúť na základe podkladov, ktoré mal k dispozícii a účelu nariadeného neodkladného opatrenia. Vyššie uvedené skutočnosti zakladajú dôvod na zastavenie exekúcie podľa ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku.

10/ Okrem toho, oprávnený nie je za žiadnych okolností oprávnený viesť exekúciu voči povinnému, nakoľko nie je oprávnený nakladať so samotnou notárskou zápisnicou ani s právami z nej vyplývajúcimi. Vedenie exekúcie je možné považovať za nakladanie s notárskou zápisnicou, resp. s právami z nej vyplývajúcimi, nakoľko hlavným právom vyplývajúcim z notárskej zápisnice je právo na plnenie dlžnej pohľadávky ako aj právo domáhať sa plnenia z notárskej zápisnice prostredníctvom exekúcie. Keďže oprávnený žiadnymi právami plynúcimi z notárskej zápisnice nedisponuje v zmysle neodkladného opatrenia, oprávnený by nemohol prijať vymožené plnenie z notárskej zápisnice, nakoľko by sa jednalo práve o nakladanie s právami z nej vyplývajúcimi a o nakladanie so samotnou notárskou zápisnicou. Za relevantný exekučný titul nemožno považovať notársku zápisnicu, z ktorej pre oprávneného nevyplývajú žiadne práva a nie je oprávnený s notárskou zápisnicou disponovať v zmysle neodkladného opatrenia. V tejto súvislosti poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 20.04.2011, sp. zn.: ÚS 165/2011 „Všeobecný súd rozhodne o zastavení exekúcie kedykoľvek v priebehu konania, len čo zistí, že sú dané dôvody na ukončenie núteného vymáhania pohľadávky. To znamená, že všeobecný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex offo skúmať, či sú splnené predpoklady na vedenie takéhoto konania. Jedným z týchto predpokladov je relevantný exekučný titul. Bez jeho existencie nemožno exekúciu vykonať.“ Oprávnenému podľa neho nič nebráni, aby v prípade zastavenia tejto exekúcie, podal nový návrh na vykonanie exekúcie v prípade jeho úspechu v konaní pred Okresným súdom Bratislava IV, sp. zn. 18C/29/2020, prípadne v konaní pred Okresným súdom Bratislava III, pod sp. zn. 21C/3/2021. Oprávnenému nebude takýmto postupom nijako zasiahnuté do jeho práv. Práve naopak, za situácie vytvorenej napadnutým uznesením, môže dôjsť k nenávratnému zásahu do práva povinného vlastníť majetok, keďže dôjde k zexekvovaniu jeho majetku a v prípade úspechu povinného v konaní ten bude

musieť domáhať získania svojho majetku späť, teda iniciovať ďalšie konanie. Takýto zásah do majetkovej sféry považuje povinný za danej situácie (existencia neodkladného opatrenia brániaceho nakladaním s právami z notárskej zápisnice) za absolútne neproporčný a neprimeraný, ale najmä nezvratný.

11/ Ďalej sa povinný vyjadril k existencii vymáhanej pohľadávky, ktorá podľa neho vznikla na základe absolútne neplatnej zmluvy o pôžičke. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie tvrdil, že medzi účastníkmi v skutočnosti nebola poskytnutá pôžička, išlo medzi nimi o simulovaný právny úkon a pri jej podpise nedošlo k odovzdaniu finančných prostriedkov. Dôkazom toho je aj skutočnosť, že povinný sa v danom čase, t.j. v roku 2012, vôbec nenachádzal na Slovensku - v Bratislave (ani jeden deň), nakoľko v tom čase pôsobil v Chorvátsku. Ako dôkaz predložil čestné prehlásenia, jednak svojej manželky E. R., a jednak svojich zamestnancov. Zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou (kontraktom), na uzavretie takejto zmluvy je treba, aby bol odovzdaný predmet pôžičky (peniaze) veriteľom dlžníkovi a to či už fyzickým predaním peňazí alebo napr. bezhotovostným spôsobom. V prípade, že účastníci takéhoto záväzkového vzťahu uzavreli písomnú zmluvu, je k existencii vzniku (platnosti) takéhoto záväzku treba odovzdanie predmetu pôžičky. Dokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne (obdobne rozhodol Krajský súd v rozsudku č. k. 25 Co/289/2012-127 z 31. októbra 2012). Najvyšší súd Českej republiky vo veci sp. zn. 33 Cdo 3878/2008-138, judikoval, že dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, že bola uzavretá zmluva o pôžičke a že podľa nej bolo dlžníkovi plnené, spočíva na „veriteľovi“ t.j. oprávnenom. Simulovaný právny úkon (právny úkon urobený naoko) je vadný pre nedostatok vážnosti (§ 37 ods. 1 OZ) a z toho dôvodu absolútne neplatný (bližšie viď Uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 23.06.2011, sp. zn. II. ÚS 303/2011-10). Dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, že bola uzavretá zmluva o pôžičke a že podľa nej bolo dlžníkovi plnené, spočíva na veriteľovi, v tomto prípade na žalobcovi. Veriteľ, ktorý sa žalobou na súde domáha od dlžníka, aby mu vrátil požičané peniaze, musí v zmysle § 657 OZ splniť dôkaznú povinnosť podľa § 120 ods. 1 OSP, teda musí uniesť dôkazné bremeno nielen o tom, že s dlžníkom v určitom čase uzavrel zmluvu o pôžičke peňazí, ktoré mu mali byť v dohodnutej dobe dlžníkom vrátené, ale aj o tom, že tieto peniaze dlžníkovi skutočne požičal (prenechal mu ich, odovzdal mu ich) a to či už v hotovosti alebo formou bezhotovostného platobného styku (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 5 Co 15/2010-282 z 28. februára 2011 so závermi ktorého sa stotožnil aj Ústavný súd SR v uznesení II. ÚS 303/2011-10 zo dňa 23.06.2011). Dôkazného bremena sa veriteľ, v tomto prípade oprávnený, nezbaví ani tým, že v Zmluve o pôžičke, je uvedené, že dlžník prevzal pôžičku v sume 200.000 EUR v hotovosti pri podpise zmluvy. Oprávnený v prebiehajúcich súdnych konaniach (ani v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 18C/29/2020 ani v konaní aktuálne vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 21C/3/2021) nepreukázal, že k odovzdaniu finančných prostriedkov v čase uzavretia Zmluvy o pôžičke povinnému reálne došlo. Exekučný súd žiadnym spôsobom nevzal v úvahu, že dôkazné bremeno pri preukazovaní, že peňažné prostriedky boli skutočne povinnému ako „dlžníkovi“ poskytnuté, je povinný preukázať oprávnený ako „veriteľ“. Exekučný súd k uvedenému právnomu záveru došiel bez vykonania akéhokoľvek dokazovania, ktoré bude predmetom až konania vedeného pod sp. zn. 18C/29/2020 Okresným súdom Bratislava IV. Preto bolo namieste pred rozhodnutím exekučného súdu nariadiť pojednávanie.

12/ S uvedeným súvisí aj spôsobilosť notárskej zápisnice ako exekučného titulu v tomto konaní. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 25. novembra 2010, sp. zn. 3 Cdo 63/2009, podľa ktorého skutočnosť, že sa osoba povinná zaviazala poskytnúť oprávnenej osobe určité plnenie a dohoda o tom je uvedená v notárskej zápisnici so súhlasom s vykonateľnosťou, podľa názoru dovolacieho súdu celkom nevylučuje, aby v individuálnych prípadoch - so zreteľom na osobitné okolnosti prejednávanej veci - sa povinná osoba domáhala návrhom na súde určenia, že nie je povinná plniť (resp. že neexistuje dlh, ktorý by mala plniť). (...) v sporovom konaní je možné domáhať sa samostatným návrhom určenia neplatnosti právneho úkonu (v danej veci zmluvy o výpožičke), na ktorý bol v notárskej zápisnici odkaz v súvislosti s uznaním dlhu. Aj pri posudzovaní notárskej zápisnice sa uplatňuje tzv. prezumpcia správnosti. Notárska zápisnica je spôsobilým exekučným titulom iba vtedy, ak mimo formálnych podmienok vykonateľnosti spĺňa podmienky materiálnej vykonateľnosti. Vzhľadom na to, že Zmluva o pôžičke je neplatná, v Notárskej zápisnici absentuje podstatná skutočnosť, ktorou je právny záväzok zo záväzkového právneho vzťahu vzniknutej na základe určitej právnej skutočnosti ako aj právny dôvod vzniku pôžičky, a teda Notárska zápisnica nie je materiálne vykonateľná a teda nespĺňa podmienky s poukazom na ust. § 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku. Keďže hmotnoprávny úkon, na základe ktorého bola predmetná Notárska zápisnica vyhotovená, t. j. Zmluva o pôžičke je absolútne neplatná, nemôže ostať v platnosti ani Notárska zápisnica, nakoľko plnením na jej základe by došlo na strane oprávneného subjektu k vzniku bezdôvodného obohatenia. Tento záver vyplýva aj z Uznesenia ÚS SR,

sp. zn. II. ÚS 136/2017 zo dňa 01.03.2017, podľa ktorého: „Z ústavného hľadiska ústavný súd považuje za akceptovateľný právny záver krajského súdu založený na tom, že ak má mať notárska zápisnica ako verejná listina účinok explicitného exekučného titulu, potom musí byť splnená požiadavka na to, aby v čase jej podpisovania „dlžníkom“ a zároveň vyjadrením súhlasu „dlžníka“ s jej vykonateľnosťou (t. j. aj nútenou exekúciou) reálne bola pôžička (úver) aj vyplatená. Ak táto požiadavka nebola splnená, potom ani podľa názoru ústavného súdu nemožno notársku zápisnicu považovať z materiálneho hľadiska za vykonateľný exekučný titul z dôvodu, že v čase jej podpisu ešte žiadny dlh neexistoval“

13/ Ani jedným z týchto ustálených právnych názorov sa exekučný súd vôbec nezaoberal a rozhodol v rozpore s nimi. Z ustálenej judikatúry jednoznačne vyplýva, že v prípade, ak dlžník spochybní odovzdanie peňazí z pôžičky, dôkazné bremeno, že peniaze boli reálne odovzdané leží na veriteľovi, v tomto prípade oprávnenom. Oprávnený však do konania nepredložil ani jeden dôkaz o tom, že finančné prostriedky povinnému odovzdal. Odkazoval len na notársku zápisnicu a jej znenie, čo však nevylučuje, aby sa povinná osoba domáhala návrhom na súde určenia, že nie je povinná plniť (resp. že neexistuje dlh, ktorý by mala plniť) a v sporovom konaní je možné domáhať sa samostatným návrhom určenia neplatnosti právneho úkonu (v danej veci zmluvy o výpožičke), na ktorý bol v notárskej zápisnici odkaz v súvislosti s uznaním dlhu. To znamená, že gramatický výklad exekučného súdu vyhlásení v notárskej zápisnici, na základe ktorého dospel k záveru, že pôžička bola v čase jej spísania dlžníkovi v hotovosti poskytnutá, je nie len nesprávny ale aj arbitrárny.

14/ Exekučný súd sa nevysporiadal ani s nezrovnalosťou, na ktorú poukazoval povinný v návrhu na zastavenie exekúcie, že oprávnený podal návrh na vydanie platobného rozkazu voči povinnému ako žalovanému, ktorým sa domáha zaplatenia spornej pohľadávky, ktorá je aj predmetom tejto exekúcie, teda notársku zápisnicu sám nepovažuje za vymáhateľný exekučný titul. Oprávnený však v predmetnom návrhu uviedol len Zmluvu o pôžičke, existenciu notárskej zápisnice opätovne zamĺchal. Dňa 26.11.2020 Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz, sp. zn. 17Up/1766/2020, na základe ktorého zaviazal povinného ako žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 200.000,- EUR s prísl. Povinný preto nepredpokladal, že oprávnený bude tú istú pohľadávku vymáhať aj prostredníctvom exekučného konania, keď sa jej zaplatenia domáhal v upomínacom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 17Up/1766/2020. Oprávnený v konaní nevysvetlil prečo, keď mal k dispozícii uznanie dlhu vo forme notárskej zápisnice a bol presvedčený o jej platnosti, nedomáhal sa priamo jej splnenia formou exekúcie, ale podal návrh na vydanie platobného rozkazu, v ktorom existenciu Notárskej zápisnice zatajil, a to napriek tomu, že bol povinný v žalobe pravdivo a úplne opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy na ich preukázanie. Po podanom odpore zo strany povinného zo dňa 09.12.2020 bol vydaný platobný rozkaz zrušený a konanie je aktuálne vedené na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 21C/3/2021.

15/ S ohľadom na uvedené skutočnosti mal za to, že nie je možné pokračovať v začatej exekúcii, a to z dôvodu existencie neodkladného opatrenia, ktoré bráni nakladaniu s notárskou zápisnicou ako aj s právami z nej vyplývajúcimi, teda vedeniu exekučného konania za účelom vymáhania tejto pohľadávky, ako aj z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy o pôžičke, na základe ktorej mala byť povinnému vymáhaná pohľadávka poskytnutá, čo spôsobuje aj neplatnosť notárskej zápisnice. Povinný preto žiadal, aby súd v súlade s ust. § 250 ods. 2 CSP napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec vyššiemu súdnemu úradníkovi na nové prejednanie a rozhodnutie alebo ho zmenil tak, že exekučné konanie zastaví.

16/ Oprávnený sa nestotožnil s tvrdeniami uvádzanými povinným v sťažnosti a považoval ich za účelové a sťažnosť podľa neho nespĺňa ani povinné náležitosti, ani vymienené dôvody na jej podanie, preto by mala byť súdom odmietnutá. V notárskej zápisnici povinný vyhlásil, že je mu známy právny dôvod, predmet aj čas plnenia právneho záväzku - pôžičky, teda je zrejmé, že ju prijal. Notárska zápisnica je forma zaznamenania právneho úkonu notárom a v zmysle § 3 ods. 4 Notárskeho poriadku je verejnou listinou, teda potvrdzuje, že ide o nariadenie alebo vyhlásenie orgánu, ktorý listinu vydal, a ak nie je dokázaný opak, i pravdivosť toho, čo sa v nej osvedčuje alebo potvrdzuje. Pri verejných listinách súd neskúma pravdivosť ich obsahu, vykoná tak len v prípade, ak má pochybnosť o pravdivosti obsahu verejnej listiny. Z uvedeného dôvodu, keďže nebol preukázaný opak a neexistuje o tom žiadne právoplatné súdne rozhodnutie, je notárska zápisnica pravdivá a spôsobilá pre výkon exekúcie. Právny úkon spísaný formou notárskej zápisnice má v prípade súdneho sporu vyššiu dôkaznú hodnotu ako právny úkon nezaznamenaný formou notárskej zápisnice a je exekučným titulom podľa § 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku. Tvrdenie povinného, že predmetná pôžička nebola reálne poskytnutá, je

účelové tvrdenie. Povinný v predmetnej notárskej zápisnici potvrdzuje, že je mu známy právny dôvod, predmet aj čas plnenia právneho záväzku - pôžičky. Z predmetnej notárskej zápisnice vyplýva i prevzatie finančných prostriedkov i skutočnosť, že záväzok v čase podpisu notárskej zápisnice existoval.

17/ Ďalej uviedol, že povinný už viedol na Okresnom súde Bratislava I. konanie o určenie neexistencie pohľadávky, sp. zn. 23C/61/2017, predmetom ktorého bolo určenie neexistencie tej istej pohľadávky oprávneného voči povinnému. V tomto konaní bolo nariadené aj neodkladné opatrenie, ktorým bolo oprávnenému zakázané vymáhať svoju pohľadávku. V súčasnosti je toto konanie, výsledkom ktorého bolo zamietnutie žaloby a zrušenie neodkladného opatrenia, právoplatne skončené, o čom na dôkaz predložil rozsudok Okresného súdu Bratislava I. Povinný sa účelovo snaží zmať možnosť oprávneného domôcť sa svojich finančných prostriedkov, nakoľko vo vyššie uvádzanom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I, vôbec nespochybňoval existenciu pohľadávky oprávneného ako takej (vôbec nenamietal absolútnu neplatnosť), domáhal sa len jej zániku z dôvodu údajnej existencie pohľadávok povinného, ktoré si mal údajne započítať. Je nepochybné, že povinný tým potvrdil existenciu a vznik pohľadávky oprávneného voči nemu. Je nepravdepodobné, že by povinný chcel započítavať svoje údajné pohľadávky voči pohľadávke oprávneného, ktorá by neexistovala alebo ako tvrdí povinný nevznikla. Povinný si bol a je vedomý, že predmetné finančné prostriedky prevzal, preukázateľne mu boli vyplatené, čo jednoznačne vyplýva z úkonov žalobcu. Povinný následne po vyššie uvedenom neúspechu podal novú žalobu na Okresnom súde Bratislava IV o určenie neexistencie pohľadávky, sp. zn. 18C 29/2020, predmetom ktorej bolo určenie neexistencie tej istej pohľadávky oprávneného voči povinnému, avšak na údajne novom skutkovom základe, v ktorom podal návrh na vydanie neodkladného opatrenia opakovane. Z uvedeného dôvodu je konanie vedené na Okresnom súde Bratislava IV postihnuté vadou už rozhodnutej veci v zmysle § 230 CSP ktorá vylučuje, aby súd vec znova prejednal. Za nepravdivé považoval i tvrdenia povinného, že mu peňažné prostriedky neboli vyplatené. Prevzatie finančných prostriedkov potvrdil povinný v bode 1.2 zmluvy o pôžičke, v ktorom sa uvádza, že peňažné prostriedky mu boli vyplatené pri podpise zmluvy a súčasne v notárskej zápisnici o uznaní dlhu a súhlase s jej vykonateľnosťou ako exekučného titulu sa taktiež uvádza právny dôvod a titul uznanej pohľadávky. V záverečných ustanoveniach zmluvy o pôžičke povinný potvrdil, že zmluva vyjadruje jeho slobodnú vôľu. Podľa názoru oprávneného je vysoko nepravdepodobné, že by povinný, najskôr uzatvoril Zmluvu o pôžičke s oprávneným, finančné prostriedky by ako tvrdí neobdržal a napriek tomu ich prevzatie potvrdil v zmluve o pôžičke, následne by sa sám dobrovoľne dostavil na Notársky úrad a požiadal o vyhotovenie notárskej zápisnice o uznaní dlhu a súhlasil s jej vykonateľnosťou a podpísal tento dokument. Z predmetnej notárskej zápisnice vyplýva i prevzatie finančných prostriedkov i skutočnosť, že záväzok v čase podpisu notárskej zápisnice existoval. Taktiež sa javí vysoko nepravdepodobné, že by povinný, tieto skutočnosti (najmä to, že neobdržal finančné prostriedky) nenamietal vo vyššie uvádzanom konaní vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I, v ktorom považoval túto pohľadávku za existujúcu a dokonca sa domáhal jej zápočtu.

18/ K neodkladnému opatreniu uviedol, že dňa 25.05.2020 podal na Okresný súd Banská Bystrica návrh na vykonanie exekúcie, teda jednoznačne v čase, keď mu nebola žiadnym spôsobom zakázaná akákoľvek dispozícia notárskou zápisnicou. Neodkladné opatrenie - uznesenie Krajského súdu v Bratislave bolo vydané dňa 23.11.2020 a doručené oprávnenému 07.12.2020. Z uvedeného vyplýva, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný v čase, keď žiadne neodkladné opatrenie neexistovalo, a preto sa oprávnený nemohol dopustiť žiadneho porušenia povinnosti uloženej mu súdnym rozhodnutím. Z predmetného neodkladného opatrenia nevyplýva oprávnenému žiadna povinnosť podať návrh na zastavenie exekučného konania a je absolútne zřejmé, že oprávnený nedisponuje v súčasnosti právami z notárskej zápisnice, nakoľko je len účastníkom exekučného konania, ktoré začalo v čase predchádzajúcim vydanému neodkladnému opatreniu. Záver povinného, že oprávnený nemôže viesť proti povinnému exekučné konanie, považoval za neprávny, účelový a zavádzajúci v dôsledku zrejme nesprávneho pochopenia a výkladu základných právnych inštitútov povinným.

19/ Oprávnenému je sústavne bránené domôcť sa svojich práv, sú mu odopierané základné ústavné práva, pričom naopak povinný požíva nepochopiteľnú, nedôvodnú a nezákonnú ochranu súdov, čím mu je dávaný priestor na zbavovanie sa svojho majetku s úmyslom ukrátiť oprávneného na jeho pohľadávke. Oprávnený nevidí jeden jediný dôvod na zastavenie exekučného konania, najmä keď disponuje verejnou listinou - notárskou zápisnicou, ktorá potvrdzuje, že ide o nariadenie alebo vyhlásenie orgánu, ktorý listinu vydal, a ak nie je dokázaný opak, potvrdzuje i pravdivosť toho, čo sa v nej osvedčuje alebo potvrdzuje. Naopak povinný neuniesol dôkazné bremeno a nepredložil jediný dôkaz o opaku, iba svoje

nepodložené tvrdenia a domnienky, hoci dôkaz o opaku zaťažuje práve povinného. Vydané neodkladné opatrenie nemožno považovať za takýto dôkaz, absolútnu neplatnosť zmluvy o pôžičke a notárskej zápisnice neurčilo. Povinný sa snaží prekrútiť výrok Krajského súdu v Bratislave v uznesení o vydaní neodkladného opatrenia v tom, že tvrdí, že súd chcel povinnému poskytnúť ochranu počas celého súdneho konania. Výrok neodkladného opatrenia pritom jasne a zrozumiteľne a určito hovorí o tom, čoho je oprávnený povinný sa zdržať, prípadne čo mu je prikázané vykonať. Nie je v ňom uvedené, že by mal povinnosť požiadať o zastavenie exekučného konania. Petit neodkladného opatrenia navrhol sám povinný a keď zistil, že mu taký výrok nevyhovuje, snaží sa ho prekrútiť a prípadne presvedčiť súd aj oprávneného, že výrok znie inak a Krajský súd v Bratislave to „myslel inak“, a za nepochopenie viní exekučný súd. Neexistuje žiadny svojvoľný výklad ako to Krajský súd v Bratislave „myslel“, jediné podstatné je to, ako znie výrok v uznesení o nariadení neodkladného opatrenia, a ten znie tak, že povinný ho v žiadnom prípade neporušil a vedenie exekučného konania nemá byť prečo zastavené.

20/ Tvrdenie povinného, že v roku 2012 sa nenachádzal na Slovensku ani jeden deň, je opätovne účelové. Je nepochybné, že podpis povinného na zmluve o pôžičke je vyhotovený povinným a túto skutočnosť povinný ani nepopiera. Keby sa celá situácia odohrala taktó, povinný by ju určite spomenul v predchádzajúcom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I. Čestné prehlásenie doložené povinným pochádzajúce od manželky povinného a od jeho zamestnancov, nemôžu byť relevantné a nemôžu túto skutočnosť preukazovať, nakoľko zamestnanci netravia 24 hodín denne s povinným a ani jeho manželka nemusí mať vedomosť, kde sa jej manžel neustále nachádza. Aj keby sa povinný v danom čase nezdržoval kontinuálne na území SR, nič mu nebránilo prísť na otočku na Slovensko. Oprávnený však trval na tom, že povinný sa v danom čase priebežne zdržoval na Slovensku. Povinný nepredložil jeden jediný relevantný dôkaz o tom, že by tu nebol ako napr. pas alebo iný doklad alebo verejnú listinu, ktorá by túto skutočnosť potvrdzovala.

21/ Povinný sa vo svojom návrhu odvoláva na rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp.zn. 33Cdo 3878/2008, čo je však rozhodnutím iného štátu a preto jeho závery nie je možné aplikovať v slovenskom právnom systéme a považovať ich za ustálenú rozhodovaciu prax. Pojem ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu je vysvetlený v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn.3 Cdo 6/2017 zo 6. marca 2017, kde sa uvádza: „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú ako judikáty publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR. Do tohto pojmu možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj jednotlivo v doposiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali“. S prihliadnutím na čl. 3 CSP do pojmu ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu treba zahrnúť aj rozhodnutia Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva, prípadne Súdneho dvora Európskej únie. Rozhodnutia súdov iných štátov, a teda ani rozhodnutia Ústavného súdu ČR a Najvyššieho súdu ČR pod tento pojem nespádajú. Na základe uvedeného oprávnený žiadal, aby súd prvej inštancie sťažnosť odmietol pre nesplnenie náležitostí, prípadne aby sťažnosť zamietol ako nedôvodnú a pokračoval v konaní.

22/ V lehote na podanie vyjadrenia oprávnený ešte doplnil, že exekučný súd sa podrobne zaoberal vo svojom rozhodnutí vykonateľnosťou predmetnej notárskej zápisnice, pričom dospel k záveru, že notárska zápisnica je spôsobilým exekučným titulom. Na tej skutočnosti nemôže nič zmeniť ani vydané neodkladné opatrenie predložené povinným, keďže sa touto otázkou nezaoberalo a neskúmalo vlastnosti a spôsobilosť notárskej zápisnice a vôbec nedospelo k záveru, že by nebola spôsobilým exekučným titulom. Povinný popiera význam a účel vydaného neodkladného opatrenia, ktorého zmyslom je len dočasné upravenie pomerov. Zastavenie exekučného konania z tohto dôvodu by však predstavovalo definitívnu úpravu pomerov a rozhodnutie by definitívne zmarilo možnosť vymôcť oprávnenému jeho pohľadávku pre prípad zamietnutia žaloby podanej povinným. Exekučné konanie by už nebolo možné obnoviť do pôvodného stavu. Inak povedané, súd by mohol na základe sťažnosti povinného, keby bola dôvodná, exekučné konanie maximálne prerušiť, čo však nie je procesným návrhom povinného v tejto veci. Až predloženie právoplatného rozhodnutia vo veci samej, sp. zn. 18C 29/2020 vedeného na Okresnom súde Bratislava IV, by mohlo prebiehajúcu exekúciu zastaviť. Avšak povinný žiadnym spôsobom nevysvetlil, z akých dôvodov by mal exekučný súd uprednostniť ochranu povinného pred ochranou práv oprávneného priznaných právoplatným exekučným titulom. Navyše nariadením neodkladného opatrenia jeden súd nemôže zasahovať do právomoci a rozhodovacej

činnosti iného súdu (ani exekučného súdu). Aj z tohto dôvodu je sťažnosť povinného bez právneho základu. K údajnému pobytu povinného mimo územia SR v čase podpisu zmluvy o pôžičke dal do pozornosti čestné prehlásenie podpísané manželkou povinného - pani Afreditou Jakupi, ktorá prehlasuje, že o pôžičke vie a ju nerozporuje, čo samozrejme popiera dôveryhodnosť jej neskôr spísané čestné prehlásenie o zdržovaní sa na Slovensku. Pani E. R. na jednej strane vyhlasuje o vedomosti o pôžičke a na druhej strane (časovo podstatne neskôr a až v čase, keď povinný účelovo rozporuje pôžičku v súdnych konaniach) vyhlasuje, že na Slovensku vtedy nebol. Z uvedeného logicky vyplýva, že ak vedela o pôžičke, tým pádom predsa musela mať vedomosť aj o jej základných náležitostiach, t.j. dátum uzavretia a aj prevzatie peňazí. Z predmetného sa dá jednoznačne dospieť k záveru, že minimálne tieto dve čestné prehlásenia E. R. si priamo obsahovo odporujú, pričom prvé, v ktorom potvrdila vznik a existenciu pôžičky sa jednoznačne javí byť dôveryhodnejšie, nakoľko v danom čase neexistovali súdne konania a účelovosť prvého čestného prehlásenia je vylúčená.

23/ Povinný sa následnými podaniami domáhal nariadenia pojednávania a dňa 04.01.2022 doručil súdu ďalšie podanie označené ako „Doplnenie rozhodnutia o neodkladnom opatrení“. Jeho prílohou bolo rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 18C/29/2020 zo dňa 13.12.2021, ktorým uvedený súd (druhý) návrh žalobcu (povinného v exekučnom konaní) zamietol. Povinný však zdôraznil, že Okresný súd Bratislava IV zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (aby súd uložil žalovanému povinnosť podať návrh na zastavenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ivanom Nestorom pod sp. zn. 327EX 165/21 v celom rozsahu) z dôvodu, že uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co 151/2020-68 zo dňa 23.11.2020 bolo dostatočne zabezpečená ochrana práv žalobcu pred možnou (konečnou) exekúciou. Zároveň však konštatoval, že za daných okolností bolo vydanie upovedomenia o začatí exekúcie predčasné. Predmetné uznesenie tak potvrdilo názor povinného, že nie je možné pokračovať v začatej exekúcii proti povinnému na vymoženie pohľadávky, a to z dôvodu existencie neodkladného opatrenia, ktoré bráni nakladaniu s notárskou zápisnicou ako aj s právami z nej vyplývajúcimi, teda vedeniu exekučného konania za účelom vymáhania tejto pohľadávky.

24/ K podaniu sa vyjadril i oprávnený tak, že ho považoval za účelové. Zásadne nesúhlasil so žiadosťou povinného o vytýčenie pojednávania v uvedenej veci, nakoľko na to nie je daný žiaden dôvod, iba by sa dookola opakovali tvrdenia uvedené už v písomných podaniach a okolnosti tohto prípadu nevykazujú také osobitosti, aby bolo potrebné nariaďovať pojednávanie. V súvislosti s uznesením Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 18C/29/2020 zo dňa 13.12.2021, uviedol, že povinný ignoruje, že neodkladným opatrením nie je možné zasiahnuť do procesných práv účastníka konania a opäť i to, že odôvodnenie rozhodnutia nie je záväzná. Záväzný je len výrok rozhodnutia a ten znel tak, že návrh povinného na vydanie ďalšieho neodkladného opatrenia, zamietol. Povinný sa z nepochopiteľných dôvodov domáha odňatia procesných práv oprávneného.

25/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

26/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

27/ Podľa § 45 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku exekučným titulom na účely tohto zákona je aj notárska zápisnica, ktorá obsahuje právny záväzok a v ktorej je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila.

28/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

29/ Podľa § 164 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

30/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP

a zistil, že sťažnosť povinného v časti, smerujúcej voči neposúdeniu neodkladného opatrenia Krajského súdu v Bratislave ako skutočnosti predstavujúcej nevyhmáateľnosť exekučného titulu podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, nie je dôvodná.

31/ Prv než sa však zaoberal jednotlivými dôvodmi podanej sťažnosti, bolo nevyhnutné vysporiadať sa i s námietkou oprávneného o nedostatku náležitostí sťažnosti, ktorú vyhodnotil súd ako neopodstatnenú. Sťažnosť povinného obsahovala podstatné náležitosti tak ako vyplývajú z § 243 v spojení s § 127 ods. 1 CSP, preto nebol dôvod na odmietnutie sťažnosti, ako navrhoval oprávnený. Podľa ustanovenia § 246 CSP sa ustanovenia o odstraňovaní väd podania pri sťažnosti nepoužijú, pričom z predloženej sťažnosti jednoznačne vyplýva označenie rozhodnutia, voči ktorému smeruje, obsahuje dôvody, pre ktoré povinný považoval postup, resp. uznesenie súdu za nesprávne a petiť, t.j. čoho sa sťažnosťou domáha.

32/ V danom prípade prebieha exekúcia na základe notárskej zápisnice sp. zn. N 439/2017, Nz 10882/2017, NCRIs 11112/2017, napísanej notárom JUDr. Lucianou Rebrovou, so sídlom v Bratislave, na Notárskom úrade v Bratislave, Einsteinova 24, dňa 30.03.2017. Podľa notárskej zápisnice povinný a oprávnený v čl. I. vyhlásili, že dňa 30.09.2012 uzavreli v zmysle slovenských právnych predpisov Zmluvu o pôžičke. V súlade s touto zmluvou veriteľ poskytol dlžníkovi pôžičku vo výške 200 000 Eur v hotovosti. Veriteľ a dlžník vyhlásili, že v zmysle zmluvy bola pôžička dlžníkovi poskytnutá s úrokom vo výške 12 000 EUR a dlžník sa zaviazal veriteľovi vrátiť pôžičku najneskôr do 30.09.2017, a to prevodom na účet veriteľa, ktorý dlžníkovi oznámi v dostatočnom časovom predstihu a spolu s príslušnou časťou úrokov. Dlžník je oprávnený vrátiť pôžičku aj pred dňom splatnosti. Povinný v čl. II vyhlásil, že svoj dlh vo výške 200 000 Eur spolu s príslušenstvom voči veriteľovi a osobe oprávnenej opísaný v tejto notárskej zápisnici uznáva čo do dôvodu a výšky a zaväzuje sa ho splatiť najneskôr do dňa splatnosti a to na účet veriteľa. V čl. III povinný vyhlásil, že v prípade, ak nesplatí svoj dlh opísaný v tejto notárskej zápisnici riadne a včas v lehote a spôsobom opísaným v bode II. tejto notárskej zápisnice, výslovne súhlasí s vykonateľnosťou tejto notárskej zápisnice ako exekučného titulu do výšky zostatku celého dlhu podľa ustanovení § 41 ods. 2 Exekučného poriadku a udeľuje súhlas k exekúcii na celý svoj majetok ako povinnej osoby, t.j. osoba povinná súhlasí s exekúciou jej majetku vedenou v zmysle Exekučného poriadku na základe tejto notárskej zápisnice ako exekučného titulu.

33/ Povinný pripustnosť exekúcie spochybnil dvomi zásadnými skutočnosťami, a to existenciou neodkladného opatrenia vydaného Krajským súdom v Bratislave, ktoré oprávnenému okrem iného (t.j. zákazu previesť, scudziť, zaťažiť pohľadávku žalovaného voči žalobcovi zo Zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 30.09.2012) prikázalo zdržať sa podania návrhu na vykonanie exekúcie na podklade notárskej zápisnice a súčasne akéhokoľvek nakladania s notárskou zápisnicou a nakladania s právami z nej vyplývajúcimi. Druhou skutočnosťou je podľa povinného nedostatok materiálnej vykonateľnosti notárskej zápisnice.

34/ Za zásadne správnu súd považuje námietku povinného, že súd neposudzuje dôvody zastavenia exekúcie len ku dňu začatia exekúcie, ale exekúciu môže zastaviť i z dôvodov, ktoré nastanú neskôr (napr. v priebehu exekúcie dôjde k zrušeniu exekučného titulu alebo nastanú skutočnosti brániace vymáateľnosti exekučného titulu). Aj keď vyšší súdny úradník nesprávne konštatoval, že návrh na zastavenie exekúcie sa posudzuje ku dňu začatia exekúcie, návrh na zastavenie exekúcie nezamietol preto, že neodkladné opatrenie bolo vydané po začatí exekučného konania, ale preto, že oprávnený neporušil povinnosť uloženú mu neodkladným opatrením, teda sa uvedeným neodkladným opatrením vecne zaoberal. Sudca sa stotožnil s rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka, že nariadené neodkladné opatrenie v tejto veci nemožno považovať za skutočnosť brániacu vymáateľnosti exekučného titulu podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku z nižšie uvedených dôvodov.

35/ Vyšší súdny úradník správne zistil, že neodkladné opatrenie bolo vydané v čase, keď už bolo exekučné konanie začaté, teda potom čo oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie. V tejto súvislosti sa žiada poznamenať, že povinný už samotnú žalobu o určenie neexistencie pohľadávky a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podal dňa 26.08.2020 (čo sa možno dozvedieť z odôvodnenia Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 18C/29/2020 z 13.12.2021), teda až po tom, čo oprávnený svoj návrh na vykonanie exekúcie dňa 25.05.2020 doručil tunajšiemu súdu. Je nesporným, že neodkladné opatrenie (výrok) neukladá oprávnenému povinnosť zobrať späť návrh na vykonanie exekúcie, ktorý podal, ani podať návrh na zastavenie exekúcie. Pritom výrok rozhodnutia predstavuje najdôležitejšiu časť rozhodnutia, nakoľko sa v ňom určujú konkrétne práva a povinnosti účastníkov

konania. Výrok obsahuje rozhodnutie veci, a teda je jadrom celého rozhodnutia. Len výrok je záväzný, schopný nadobudnúť právoplatnosť a byť vykonateľný. Preto musí byť presný, určitý a zrozumiteľný. To, čo chcel súd neodkladným opatrením vysloviť, musí byť zrejmé z jeho výrokovej časti, exekučný súd, ani účastníci konania nemajú interpretovať, čo sa mienilo výrokom dosiahnuť, teda v tomto prípade, že sa ním zakazuje oprávnenému viesť už začatú exekúciu, resp. zdržať sa pokračovania v nej, prípadne podať návrh na jej zastavenie. Vo výroku predloženého uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia taký zákaz ani príkaz vyslovený nie je. Odôvodnenie rozhodnutia (neodkladného opatrenia) nemôže nahradiť absenciu výroku o povinnosti oprávneného podať návrh na zastavenie exekúcie v už začatom exekučnom konaní. Preto obranu povinného, že práve z odôvodnenia vyplýva účel uvedeného neodkladného opatrenia, a teda zákaz viesť voči povinnému exekúciu, sudca neposúdil ako dôvodnú. Oprávnený ako dominus litis disponuje konaním, teda rozhoduje o existencii sporu a je na jeho vôli, či podá návrh na začatie exekúcie a či aj v jeho priebehu bude mať záujem na ďalšom vedení konania a v akom rozsahu. V odseku 7. odôvodnenia neodkladného opatrenia krajského súdu je okrem povinným uvedených skutočností konštatované i to, že „návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je teda dôvodný s tou výnimkou, že nie je možné neodkladným opatrením uložiť žalovanému povinnosť podať návrh na zastavenie exekučného konania, ak by k nemu došlo. Jednak urobenie procesného úkonu v rámci exekučného konania nemožno vynucovať neodkladným opatrením a jednak ak je žalovanému uložené zdržať sa podania návrhu na vykonanie exekúcie, je nadbytočné ukladať žalovanému povinnosť podať návrh na zastavenie exekučného konania (návrh na začatie ktorého žalovaný nemôže podať). Uvedené zdôvodnenie však podľa názoru súdu vyznieva protichodne, keď na jednej strane oprávnenému nemožno uložiť povinnosť podať návrh na zastavenie exekúcie, na druhej strane mu súd uložil povinnosť zdržať sa podania návrhu na vykonanie exekúcie. Inak povedané, návrh na zastavenie exekúcie ako procesný úkon súd rozhodnutím neobmedzil ani nezakázal, na druhej strane iný procesný úkon - návrh na vykonanie exekúcie, zakázal.

36/ Bez ohľadu na uvedené je nanajvýš zrejmé, že Krajský súd v Bratislave sám neodkladným opatrením neupravil situáciu, že exekučné konanie už bolo v čase jeho rozhodnutia začaté, pre taký prípad dokonca zamietol návrh v časti, v ktorej by uložil oprávnenému povinnosť podať návrh na zastavenie exekúcie. Preto nie je možné prijať výklad povinného, že sa neodkladné opatrenie vzťahuje i na začaté exekučné konanie, pokiaľ samotné rozhodnutie sa takej situácii netýka. Nie je preto správny názor povinného, že by mala na základe takého rozhodnutia byť už začatá exekúcia zastavená (v prípade ak došlo k začatiu exekučného konania, nevyvoláva neodkladné opatrenie účinok „ex off“ zastavenia exekúcie súdom), teda že neodkladné opatrenie má za následok zákaz, resp. nemožnosť pokračovať v už začatom exekučnom konaní.

37/ Už len z dôvodu, že krajský súd neupravil povinnosti oprávneného v už začatom exekučnom konaní, nevyvoláva ani ďalšia časť povinnosti uloženej neodkladným opatrením, t.j. zdržať sa akéhokoľvek nakladania s notárskou zápisnicou a nakladania s právami z nej vyplývajúcimi, účinky mienené povinným, teda nemožnosť viesť, resp. pokračovať v exekučnom konaní. Výrok zdržať sa nakladania, resp. nenakladať s notárskou zápisnicou (a právami z nej vyplývajúcimi) súvisí s dispozičným oprávnením vo vzťahu k určitej veci (notárskej zápisnici) alebo právu (práva z notárskej zápisnice), a to v zmysle hmotnoprávneho ustanovenia § 123 OZ, t.j. práva nakladať s predmetom vlastníctva (ius disponendi) ako základného subjektívneho oprávnenia vlastníka. Jeho obsahom je disponovanie vecami alebo právami prostredníctvom právnych úkonov, či už dvojstranných (kúpna zmluva, darovacia zmluva, atď.) alebo jednostranných (napr. závet). Nenakladanie s notárskou zápisnicou teda spočíva v nevykonávaní úkonov podľa hmotného práva, čo sa v prebiehajúcej exekúcii môže prejavovať len tak, že súd by nepripustil zmenu účastníka na strane oprávneného v prípade prevodu vymáhanej pohľadávky na iného veriteľa [keďže pri procesnom nástupníctve v exekučnom konaní prevodom (ale i prechodom) pohľadávky je nevyhnutná ingerencia exekučného súdu podľa § 37 Exekučného poriadku].

38/ Povinným tvrdené právo domáhať sa plnenia z notárskej zápisnice (ako právo vyplývajúce z notárskej zápisnice, ktoré má mať podľa neho oprávnený neodkladným opatrením zakázané) prostredníctvom exekúcie je zmyslom podania návrhu na vykonanie exekúcie. Neodkladné opatrenie nie je možné vykladať ani tak, že sa má oprávnený zdržať výkonu exekúcie (čo je vlastne podstatou tvrdení povinného v súvislosti s nariadeným neodkladným opatrením), pretože je pojmovo vylúčené, aby bolo také neodkladné opatrenie nariadené, inak by odporovalo povahe a účelu exekučného konania, ako i skutočnosti, že k ochrane povinného sú k dispozícii tomuto konaniu vlastné inštitúty, menovite návrh na zastavenie exekúcie. Nie je teda možné neodkladným opatrením znemožniť oprávnenému exekučné

vymáhanie jeho pohľadávky, a to ani vtedy, ak je povinný subjektívne presvedčený, že vymáhaná pohľadávka neexistuje (dokonca aj vtedy, ak skutočne neexistuje). Tomu zodpovedajúce tvrdenie totiž nie je zohľadniteľné pri samotnom nariadení exekúcie, ale až v štádiu konania o zastavení exekúcie, ktorého zahájenie je v dispozícii povinného. Oprávnený sa v už začatom exekučnom konaní na základe jeho návrhu na vykonanie exekúcie stal účastníkom konania, v ktorom súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Vydaním poverenia súdnemu exekútorovi sa začala exekúcia, v rámci ktorej úkony vykonáva súdny exekútor. Ten je podľa § 3 druhá veta Exekučného poriadku pri výkone svojej činnosti viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami podľa č. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, zákonmi, inými všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na ich vykonanie a rozhodnutím súdu vydaným v exekučnom konaní. Iba exekučný súd môže obmedziť alebo zastaviť postup súdneho exekútora spôsobom ustanoveným v Exekučnom poriadku. Ani exekučný súd (a už vôbec nie iný orgán) však nemá zákonné oprávnenie na to, aby nevykonávanie exekúcie dosiahol tak, že neodkladným opatrením uloží súdnemu exekútorovi, aby nepokračoval vo vykonávaní exekúcie, čo je explicitne vyjadrené v § 201 ods. 2 Exekučného poriadku. Taký zákonný zákaz súvisí s postavením exekútora, ktorý je v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti, orgánom verejnej moci, teda nie je možné, aby do kompetencie jedného orgánu verejnej moci zasahoval iný orgán verejnej moci. Znenie neodkladného opatrenia preto nemôže mať dosah na už nariadenú exekúciu. Právo na výkon rozhodnutia je integrálnou súčasťou práva na súdnu a inú právnu ochranu. Z hľadiska ústavnoprávnych princípov platných v civilnom procese je neprípustné, aby sa neodkladným opatrením obmedzili ústavou zaručené práva oprávneného domáhať sa svojho práva pred súdom na uspokojenie svojej pohľadávky v exekučnom konaní.

39/ Ani povinným predložené ďalšie rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 18C/29/2020 z 13.12.2021, ktorým druhý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, nemení nič na názore exekučného súdu, že oprávnenému v pokračovaní exekúcie nebráni žiadne neodkladné opatrenie. A to ani napriek tomu, že v ňom Okresný súd Bratislava IV uviedol, že „je toho názoru, že povinný preukázal také skutočnosti, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu“ a že poverenie na vykonanie exekúcie bolo predčasne vydané. Totiž oprávnenie preskúmať, či je akákoľvek povinným tvrdená skutočnosť spôsobilá (súca) brániť vymáhateľnosti exekučného titulu, má jedine exekučný súd v zmysle § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, ktorým je v konaniach začatých od 01.04.2017 Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku), rovnako ako okolnosti súvisiace s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (poverenie na vykonanie exekúcie nemohlo byť predčasne vydané, nakoľko už po začatí exekučného konania, ako súd uviedol vyššie, nie je možné neodkladným opatrením zamedziť priebehu exekúcie). S tým súvisí aj irelevantnosť a mylnosť poznámky povinného, že Krajský súd v Bratislave je inštančne nadriadeným súdom Okresnému súdu Banská Bystrica. Krajský súd v Bratislave je súdom vyššieho stupňa, avšak inštančne nadriadeným súdom tunajšiemu súdu je Krajský súd v Banskej Bystrici, nie Krajský súd v Bratislave.

40/ Vzhľadom na vyššie uvedené, keď sudca nepovažoval povinným predložené uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 6Co/151/2020 zo dňa 23.11.2020 za skutočnosť brániacu vymáhateľnosti exekučného titulu podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, sťažnosť povinného v tejto časti zamietol v zmysle § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú.

41/ Ďalej sa zaoberal druhou sťažnostnou námietkou povinného, t.j. nedostatkom materiálnej vykonateľnosti notárskej zápisnice. V zmysle ustanovenia § 45 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku možno vykonať exekúciu na podklade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila. V prípade notárskej zápisnice formálna stránka jej vykonateľnosti spočíva v dodržaní formy notárskej zápisnice upravenej v § 47 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok). Materiálna stránka je predpísaná v § 45 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku, podľa ktorého nevyhnutnými náležitosťami notárskej zápisnice ako exekučného titulu je okrem iného súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou. Práve tento súhlas povinnej osoby je najdôležitejšou náležitosťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu - až tento prejav vôle povinnej osoby robí z notárskej zápisnice verejnú listinu, ktorá je spôsobilá na nútený výkon povinnosti uvedenej v jej obsahu (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5ECdo 139/2013 z 25.06.2014).

42/ Súd mal v konaní preukázané, že povinný sa ako žalobca domáha voči oprávnenému ako žalovanému v konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava IV, sp. zn. 18C/29/2020 určenia, že

pohľadávka žalovaného voči žalobcovi zo Zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 30.09.012 medzi žalobcom a žalovaným uznaná vo forme Notárskej zápisnice zo dňa 30.03.2017, č. N 439/2017, Nz 10882/2017, neexistuje z dôvodu absolútnej neplatnosti Zmluvy o pôžičke. Predmetom uvedeného konania je tak hmotnoprávny základ exekučného titulu, na podklade ktorého je vykonávaná predmetná exekúcia, keďže sa povinný domáha určenia neexistencie pohľadávky oprávneného vyplývajúceho zo Zmluvy o pôžičke. Exekučný titul (notárska zápisnica) na uvedenú zmluvu odkazuje a je súčasne prílohou notárskej zápisnice.

43/ Pre posúdenie dôvodnosti vedenia exekúcie je právne významnou otázkou vzniku právneho záväzku, resp. právneho dôvodu ako podstatnej náležitosti notárskej zápisnice - zmluvy o pôžičke, ktorá je reálnym kontraktom. Uvedené znamená, že na jej platné uzavretie sa vyžaduje, aby bola pôžička dlžníkovi vyplatená. Otázkou hmotnoprávného základu exekučného titulu sa v súčasnosti zaoberá iný súd na základe podanej žaloby a o danej otázke nie je exekučný súd oprávnený rozhodnúť sám. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.11.2010 sp. zn. 3Cdo 63/2019 „skutočnosť, že sa osoba povinná zaviazala poskytnúť osobe oprávnenej určité plnenie a dohoda o tom je uvedená v notárskej zápisnici so súhlasom s vykonateľnosťou, podľa názoru dovolacieho súdu celkom nevylučuje, aby v individuálnych prípadoch - so zreteľom na osobitné okolnosti prejednávanej veci - sa povinná osoba domáhala návrhom na súde určenia, že nie je povinná plniť (resp. že neexistuje dlh, ktorý by mala plniť). S ohľadom na tvrdenia oprávneného možno tiež podotknúť, že exekučný súd nie je oprávnený posúdiť, že vyhovneniu žaloby o určenie neexistencie zmluvy o pôžičke bráni prekážka právoplatne rozhodnutej veci, ale musí byť vyhodnotená súdom, ktorý rozhoduje o určovacej žalobe povinného, t.j. Okresným súdom Bratislava IV. Aj keby exekučný súd rozhodoval o hmotnoprávnom základe, v danom prípade by mohla nastať situácia, že vzniknú dve protichodné rozhodnutia týkajúce sa tej istej veci, čo by bolo v hrubom rozpore s princípom právnej istoty. V tejto súvislosti súd uvádza, že ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti viackrát vyslovil, že k základným znakom právneho štátu patrí aj princíp právnej istoty (napr. PL. ÚS 36/95), ktorého súčasťou je požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku dala rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99). Odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05).

44/ Za účelom dodržania princípu právnej istoty a predvídateľnosti súdneho rozhodnutia sa vyžaduje, aby na túto právnu otázku účastníci konania dostali rovnakú odpoveď. Súčasná právna úprava nevylučuje v exekučnom konaní využiť inštitút prerušenia konania. Takáto možnosť bola neprípustná v zmysle § 36 ods. 5 Exekučného poriadku v znení platnom do 31.03.2017, v dôsledku čoho sú závery súdov o nemožnosti takéhoto postupu pred 01.04.2017 nepoužiteľné (napr. rozh. ÚS SR I. ÚS 218/2013 zo dňa 10.07.2013). Z tohto dôvodu podľa názoru súdu aj v exekučnom konaní možno s poukazom na § 200 Exekučného poriadku popri odklade exekúcie, o ktorom rozhoduje súdny exekútor (§ 61h Exekučného poriadku), rozhodnúť o prerušení konania subsidiárne v zmysle Civilného sporového poriadku.

45/ Podanie žaloby o určenie neexistencie práva a záväzku pritom nemožno stotožňovať s podaním mimoriadneho opravného prostriedku voči rozhodnutiu všeobecného súdu. Využitie týchto inštitútov automaticky nespôsobuje odklad exekúcie, ani nie sú dôvodom na prerušenie konania. V tejto súvislosti však súd uvádza, že nie každé podanie žaloby o určenie neexistencie práva/záväzku je dôvodom na prerušenie konania. Tento procesný postup prichádza do úvahy len výnimočne v prípade, ak má súd v exekučnom konaní riešiť rovnakú otázku (hmotnoprávny základ) ako rieši súd rozhodujúci o žalobe.

46/ Na základe vyššie uvedených skutočností je pre rozhodnutie o sťažnosti vo vzťahu k druhému povinným nastolenému dôvodu zastavenia exekúcie, teda nedostatku materiálnej vykonateľnosti notárskej zápisnice, významná otázka existencie záväzku povinného (pohľadávky oprávneného), o ktorej sa koná pred Okresným súdom Bratislava IV. Súd preto exekučné konanie podľa § 164 CSP prerušil, a to až do právoplatného rozhodnutia v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava IV, sp. zn. 18C/29/2020 o určení, či pohľadávka oprávneného z titulu zmluvy o pôžičke, uznaná vo forme notárskej zápisnice existuje, keďže sa v ňom rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v tomto konaní. Po odpadnutí prekážky (právoplatnom rozhodnutí v konaní 18C/29/2020 o tom, či pohľadávka oprávneného existuje), bude exekučný súd v konaní pokračovať tým, že rozhodne o zostávajúcej časti sťažnosti týkajúcej sa posúdenia materiálnej vykonateľnosti notárskej zápisnice. V prerušenom konaní

však naďalej zostávajú zachované účinky odkladu exekúcie s blokovaním (§61i ods. 3 Exekučného poriadku).

47/ Na záver súd k návrhu povinného na nariadenia pojednávania dodáva, že vo vykonávacom štádiu konania exekučný súd nevykonáva dokazovanie, keďže je postačujúce, ak sú rozhodujúce skutočnosti dostatočne osvedčené okolnosťami vyplývajúcimi zo spisu, najmä z predložených listín. Exekučný poriadok v právnej úprave účinnnej od 1. apríla 2017 už neobsahuje povinnosť obligatórne pojednávania nariadiť, ale ide o fakultatívnu možnosť exekučného súdu, ktorá závisí od jeho uváženia (§ 61l ods. 2 Exekučného poriadku), pričom však musí byť rešpektované právo účastníkov na spravodlivý súdny proces. Vzhľadom na uvedené sa v tejto fáze súdneho konania pojednávania za prítomnosti účastníkov spravidla nenariaďuje, to platí najmä v prípade, ak povinný neuviedol vo svojich námietkach/návrhoch také skutkové tvrdenia, ktoré je potrebné na pojednávaní overiť (porovnaj uznesenie Ústavného súdu SR, sp.zn. I. ÚS 119/2020 z 03.03.2020). V prejednávanej veci otázka účinkov neodkladného opatrenia na prebiehajúcu exekúciu nebola otázkou založenou na spornom skutkovom základe, ktorú by si potreboval súd pred rozhodnutím overiť na pojednávaní, preto o tejto otázke nebolo potrebné nariadiť ho. Pokiaľ ide o otázku vzniku zmluvy o pôžičke, teda, či boli finančné prostriedky vyplatené dlžníkovi, bolo vzhľadom na prerušenie konania, neúčelné nariaďovať pojednávania.

Poučenie:

Proti výroku I. tohto uznesenia nie je prípustné odvolanie.

Proti výroku II. tohto uznesenia je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne prostredníctvom Okresného súdu Banská Bystrica na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsah odvolateľ rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.